

Skattebetaler
foreningen

Finansdepartementet
Skattelovavdelingen
Postboks 8008 Dep.
0030 OSLO

LD

FINANSDEPARTEMENTET	
15. OKT. 2004	
Saksnr.	04, 1847-333
Arkivnr.	

Deres ref:

Vår ref: TFR-10812

Dato: 14. oktober 2004

**HØRING OM SKATTEOPPKREVERUTVALGETS UTREDNING –
NOU 2004:12 Bedre skatteoppkreving**

Vi viser til høringsnotat av 18. juni 2004 vedrørende ovennevnte. I telefonsamtale med Johanne Slinning den 10. september 2004, fikk Skattebetalerforeningen innvilget utsatt høringsfrist til 14. oktober 2004.

Kapittel 8 – Ikke-organisatoriske tiltak

Skattebetalerforeningen har følgende merknader til kapittel 8:

Hyppigere rapportering og betaling av arbeidsgiveravgift og forskuddstrekk

Det foreslås i notatet at arbeidsgiverne skal innrapportere arbeidsgiveravgift og forskuddstrekk på arbeidstakernivå hver måned. Departementet mener dette kan være en enklere ordning for arbeidsgiverne enn dagens ordning hvor arbeidsgiverne skal innrapportere arbeidsgiveravgift og forskuddstrekk annenhver måned.

I utgangspunktet stiller Skattebetalerforeningen seg noe undrende til at det en innrapportering hver måned kan bli enklere enn en innrapportering annenhver måned. Det finnes allerede en hel mengde frister som arbeidsgiverne skal forholde seg til, og jo flere frister - desto mer tyngende for arbeidssituasjonen skulle man tro det ville bli. På tross av at man har maskinell innberetning, vil det uansett være en del forberedelser for arbeidsgiverne før innrapporteringen.

Dersom arbeidsgiverne selv mener ordningen med månedlig innrapportering vil forenkle arbeidssituasjonen, mener vi imidlertid dette må være avgjørende. Vår oppfatning er derfor at ordningen i første omgang bør være frivillig. På denne måten vil man kunne se hvor mange arbeidsgivere som benytter seg av ordningen – og på denne måten få en oppfatning av hvor mange arbeidsgivere som faktisk synes det enklere ordning.

Innføring av gebyr ved betalingsmislighold og ved påleggs-/ utleggstrekk

Departementet foreslår at det innføres gebyr ved betalingsmislighold. Enten skal gebyret påløpe umiddelbart ved at forfallsfristen oversittes, eller så skal det påløpe i forbindelse med utsendelse av betalingsvarsel.

Vi antar dette gebyret ikke er tenkt som et alternativ til forsinkelsesrenter, men at skattyteren i verste fall skal belastes med begge deler. Det er naturlig å tenke at forsinkelsesrenter skal dekke debitors rentetap som følge av at utestående beløp ikke er innbetalt på debitors konto ved forfall. Hvis det i tillegg påløper gebyr straks betalingsfristen oversittes, vil dette nærmest oppfattes som at debitor skal ha en dobbelt dekning av sitt rentetap.

Vår oppfatning er at det vil være mer nærliggende om et eventuelt gebyr ble ilagt i forbindelse med selve betalingsvarselet – nærmest som et purregebyr – og ikke "bare" ved at forfallsfristen oversittes. Da blir gebyret mer å betrakte som en dekning av utgifter i forbindelse med utsendelse av betalingsvarselet, noe vi antar skattyterne vil oppfatte som en mer naturlig løsning.

Elektroniske tilgang til registre

Skattebetalerforeningen stiller seg positiv til at skatteoppkreverne får tilgang til ligningsregistrene, merverdiavgiftssystemet, trygderegistrene og valutaregisteret. Vi ser at dette ikke bare vil forenkle innfordrings- og kontrollarbeidet hos skatteoppkreverne, men at også skattyterne selv og de instansene som i dag utleverer opplysningene, vil få mindre arbeid som følge av at skatteoppkreverne selv kan innhente opplysningene de trenger.

Skattekontoordning:

Skattebetalerforeningen stiller seg også positiv til en eventuell innføring av skattekontoordning, der hver fysisk og juridisk person har egen skattekonto hvor hvert skatte- og avgiftskrav debiteres og hver innbetaling krediteres. Vi antar dette vil kunne bli en forenkling - også for skattyter - ved at han til enhver tid raskt og enkelt kan få oversikt over skattetransaksjonene som angår ham selv.

Overføring av restskatt til neste års forskudd

Det vurderes hvorvidt den delen av restskatten som ligger over et visst beløp, iberegnet et visst rentebeløp, automatisk skal innregnes i neste års forskudd.

Det kan tenkes at det vil være ressursbesparende for skatteoppkreverne dersom restskatt over et visst beløp automatisk blir innberegnet i neste års forskudd. Ved utredning av en slik løsning, må man imidlertid også ha i tankene at skatteoppgjørene ofte inneholder feil – særlig ved skjønnslikninger. Dette innebærer at mange skatteoppgjør blir endret både én og to ganger etter at ligningen er lagt ut, og fordi behandlingstiden i lignings- og overligningsnemnd ofte er svært lang, er det ikke så rent sjelden at ligningene ikke blir endret før i året etter ligningsåret.

Hvis det blir slik at restskatt automatisk skal innberegnes ved forskuddsutskrivning allerede i det påfølgende året etter utleggingen, vil dette innebære at forskuddstrekket/forskuddsskatten må følges enda tettere enn det som er tilfellet i dag. Dette vil igjen medføre noe ekstra arbeid hos ligningskontorene som utskriver forskuddstrekket/forskuddsskatten.

Dersom man finner at restskatt automatisk skal innberegnes ved senere års forskuddsutskrivning, foreslår vi at restskatten først blir innberegnet hvis den ikke er innbetalt i året etter *ligningsåret* – og ikke allerede ved det påfølgende års forskuddsutskrivning.

Forskuddsutskrivning / Fastsettelse og innkreving

Skattebetalerforeningen vil bemerke generelt at det er viktig med et tett samarbeid mellom ligningskontorene og skatteoppkreverne, og mener at det utvilsomt vil være hensiktsmessig å få utarbeidet retningslinjer som bidrar til et nærmere samarbeid mellom disse instansene.

Et eksempel hvor vi ser det bør være mer samarbeid, er ved skjønnsligninger. Skatteoppkreverne har stort sett god oversikt over skattyters betalingsevne, og dessuten har de ofte mer opplysninger om skattyters generelle arbeidssituasjon enn ligningskontorene. Disse opplysningene er utvilsomt viktige ved en skjønnsligning for å få fastsatt inntekten på et realistisk nivå. Vi ser stadig eksempler på at skattytere som er skjønnslignet, har fått fastsatt en inntekt som er helt uten holdepunkter i det virkelige liv – og som ligger langt over det hva de faktisk kan ha oppnådd av inntekter. Vi ser også at skatteoppkreverne i forbindelse med sin innfordring, bør få beskjed fra ligningskontorene automatisk om hvilke tilfeller skattyters inntekt og formue er fastsatt ved skjønn.

Kapittel 9 og 10 – Organisatoriske tiltak

Utvalget presenterer i kapittel 9 tre modeller for organisering: Fortsettelse av dagens kommunale ordning, en statlig ordning, og en mellomløsning.

Skattebetalerforeningen har i utgangspunktet få forutsetninger for å vurdere hva som vil være en hensiktsmessig organisering. Når det gjelder valget mellom kommunale eller statlige skatteoppkreverkontor vil det avgjørende være tilbudet til skattyter, som i utgangspunktet kan være like godt enten det ytes av et kommunalt eller statlig kontor. Det sentrale vil være at organisasjonsformen sikrer god service og tilgjengelighet, klar informasjon, og en korrekt og effektiv saksbehandling.

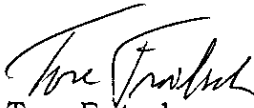
Skattebetalerforeningen kan ikke se at hensynet til rettsikkerhet skulle tilsi at det er nødvendig å opprettholde en kommunal ordning. På den annen side er det vanskelig å se at det er noe å oppnå ved overgang til statlige kontorer. Dagens skatteoppkreverkontorer er kjennetegnet ved (forholdsmessig) lett tilgjengelighet for publikum. Det samme kan ikke sies om en del ligningskontorer. Vår medlemmer opplever gang på gang hvor vanskelig det er å komme i personlig kontakt med ansatte ved ligningskontone.

Skattebetalerforeningen har merket seg at skatteoppkreverkontorene selv, og organisasjonene som organiserer de ansatte ved kontorene, er sterkt kritisk til en statliggjøring. Motstanden kan vel delvis skyldes frykt for tap av arbeidsplassene og

en generell nedbygging av kommunal sektor. Når motstanden er så sterk, er det imidlertid lite trolig at motstanden bare skyldes det. Skatteoppkreverkontorene føler selv at tilbudet til skattebetalerne vil bli dårligere ved en omlegging av organiseringen. Det er grunn til å merke seg en slik motstand, og dra med seg kontorene i arbeidet med komme frem til et kompromissløsning.

Etter Skattebetalerforeningens syn er det både naturlig og ønskelig med en viss reduksjon av antallet skatteoppkreverkontorer. En viss reduksjon av antall kontorer vil følge av kommunesammenslåinger. Vårt inntrykk er at den gjennomførte sammenslåingen av en del av ligningskontorene har vært hensiktsmessig. Det er derfor nærliggende å tenke en modell med et like stort antall skatteoppkreverkontorer som ligningskontorer (99).

Med vennlig hilsen
Skattebetalerforeningen

Tore Fritsch
Adm. direktør

for Kirsti B. Holmstad